

en minimumsstandard eller et sæt minimumsstandarder?

Vi synes, det er meget problematisk, og det er ikke, fordi vi ikke gerne vil gøre noget godt for borgerne, for det lyder selvfølgelig indlysende rigtigt, og det mener jeg også må være målet, at gravide har en jordemoder hos sig i den aktive del af fødslen, hvor det giver mening.

Kl. 15.40

Men laver man disse standarder, vil man meget hurtigt komme i en situation, hvor man skal lave standarder på alle specialer. Disse meget synlige minimumsstandarder vil så løbe med al synligheden, og ressourcerne vil gå fra nogle andre områder. Kort sagt: Det vil skævvride. Vi tror også, at det vil hindre, at man faktisk tilrettelægger tilbuddene fleksibelt, så de passer bedst muligt ind i den struktur, man nu har i den enkelte region.

Derfor er det en principiel sag for os. Selv om vi også anerkender, at det her forslag adresserer et reelt problem, der også er på det område, så synes vi, at det er den helt forkerte tilgang til området. Vi vil gå en anden vej, og vi vil holde regionerne op på, at de anbefalinger, der kommer fra Sundhedsstyrelsen, og kravene til specialeplanlægning faktisk også bliver ført ud i livet.

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger til ordføreren. Først fra fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil bare i al stilfærdighed sige, at mig bekendt går De Radikale stadig ind for, at vi skal have klassekvotienter i folkeskolen, vi skal have minimumstal osv. Så der er nogle steder, hvor man gerne vil have nogle minimumskrav og mener, at det giver mening.

Problemet er jo, at vi i sundhedsvæsenet normalt er optaget af, at man går hen til en praktiserende læge, fordi man er syg eller har en mistanke om, at man er syg. Derefter er der en faglig vurdering fra lægen som indgang til: Hvad er det så for nogle ydelser, man skal have i sundhedsvæsenet? Men sådan er det jo ikke, når vi snakker gravide og svangreomsorg. Så er det jo raske mennesker, hvor vi skal finde ud af: Hvad er det, der skal til, for at disse raske mennesker kan få det bedst mulige?

Af en eller anden grund har man altså i lovgivningen valgt, at der er ret til lægebesøg – jeg

har ikke hørt fra den radikale ordfører, at den ret skulle ophæves – men der står intet om: Hvad har kvinden ret til i hele jordemoderdelen af graviditeten og svangreomsorgen?

Det er det, som vi mener der er behov for at få fokus på og få diskuteret. Hvordan sikrer vi, at man ikke, når man sidder og skal prioritere mellem kræftsyge og alle mulige andre med dødelige sygdomme, nedprioriterer det her område, som egentlig ikke har noget som helst med sygdom at gøre?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg står ikke og påstår, at der ikke er standarder inde i lovgivningen på alle mulige leder og kanter, men jeg står og siger, at når nu jeg og Det Radikale Venstre skal prøve at vise en vej til, hvordan vi regulerer den offentlige sektor, også sundhedsvæsenet, så må man følge nogle principper. Vores overordnede princip er, at det er meget farligt at begynde at styre med minimumsstandarder, for det skævvrider og forhindrer lokale fleksible løsninger, som er de optimale på det sted.

Jeg synes, at det er en lidt vanskelig argumentation, som Enhedslistens ordfører har ved lige som at gå ind på at sige, at på netop det her område, hvor det er raske mennesker, skal der være minimumsstandarder. I virkeligheden tror jeg, at de fleste måske ville tænke omvendt: Vi skal da virkelig have minimumsstandarder ind der, hvor det gælder de dødsyge, som risikerer at betale med deres liv, og så går det måske nemmere der, hvor der ikke er liv på spil. Egentlig synes jeg, at den argumentation er noget vanskelig.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

I forhold til styring var vi i hvert fald, da vi diskuterede kommunalreformen – jeg har forstået, at det stadig gælder – enige i oppositionen om, at den styring, som regeringen har gennemført, hvor det er markedsstyring og pengeposerne, der er afgørende, er vi imod, nemlig det, at pengene følger patienten igennem forløbet. Så spørgsmålet er: Hvad kan betale sig for sygehusvæsenet i forhold til konkurrence med private?

Så langt er vi enige om, at det ikke er den form for styring, vi skal have. Så er spørgsmålet: Hvordan skal vi så styre? Jeg er helt enig i, at det på mange områder ikke giver mening, og slet ikke